

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VII

Celje, dne 26. junija 1936

Štev. 13

Hmeljarji, pozor!

Peronospora preli hmelju! Škropite!

Sedanje vroče vreme s pogostimi nevihtami silno pospešuje razvoj peronospore, ki se že pojavlja v mnogih nasadih. Zato je zadnji čas, da škropimo brez odlašanja vse nasade z 1 % pravilno pripravljeno bakreno-apneno brozgo ali z 1 % raztopino baker-apna.

Ako so se v hmeljišču pojavile tudi uši, jih zatiramo z 1 % tobačnim izvlečkom (na 100 l mehke vode 1 kg mazavega mila in 1 l tobačnega izvlečka). Če na 100 l tega škropiva primešamo še 1 kg baker-apna, pa obranimo hmelj istočasno tudi peronospore.

Če škropimo proti peronospori z bakreno-apneno brozgo, pa hočemo obenem zatirati tudi uši, primešamo čistemu apnenemu mleku najprej 1 l tobačnega izvlečka in šele potem dolijemo raztopino galice; še enostavneje pa je, če na 100 l gotove bakreno-apnene brozge ali na 100 l raztopine baker-apna primešamo še pol litra aphidona.

Radi trajnejše učinkovitosti pridamo na 100 l vsakega škropiva še 35 g kazeina.

Hmeljarji! Spomnimo se na predlansko leto, ko nam je peronospora neusmiljeno skvarila večino pridelka. Zato škropimo nemudoma prav vse nasade, da se obvarujemo občutnejše škode!

Holderjeve škropilnice.

Dočim je bila peronospora na vinski trti znana že h koncu preteklega stoletja, se je pojavila na hmelju šele zadnja desetletja. V res nevarnem obsegu je nastopila prvič leta 1925 v Nemčiji, ko je

Poskusno škropljenje

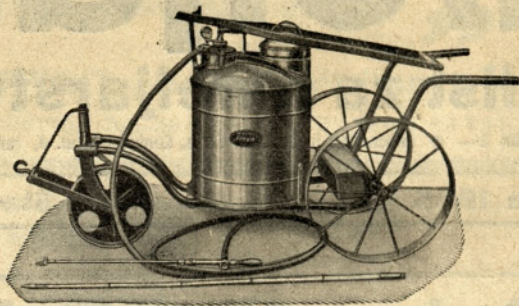
hmelja z najboljšimi **Holderjevimi** škropilnicami se vrši **v nedeljo 28. t. m. ob pol 9. uri dopoldne v Roblekovem hmeljišču** nasproti sejmišča **v Žalcu**. Vabljeni vsi hmeljarji.

uničila 80 % pridelka. Že tedaj se je po izkušnjah v vinogradništvu skušalo tudi v hmeljarstvu zatirati peronosporo z bakreno-apneno brozgo. Pokazalo pa se je, da se tu z vinogradniškimi nahrbtnimi škropilnicami ne da dosti opraviti in da je že treba močnejših škropilnic, ki bi nesle dosti visoko in s katerimi bi šlo delo hitreje od rok. Eden največjih hmeljarjev v Nemčiji že tedaj v letu 1925 ni dosti pomišljal in je dal napraviti pri tvrdki Holder dve motorni škropilnici, s katerima je pridno škropil in tudi res vkljub peronospori dosegel prav dober pridelek. Posihmal so se širile v hmeljarstvu vedno bolj motorne in le deloma tudi še prevozne škropilnice. Tako obratuje dandanes v nemških hmeljskih okoliših že nad 2000 Holderjevih motornih škropilnic.

Prvoletno se je gradilo le velike motorne škropilnice z motorjem 5 do 7 KS, pa se je izkazalo, da so take škropilnice preveč neokretne in dandanes so v Nemčiji v rabi le manjše motorke z motorjem 2 KS in z rezervoarjem 150 l. Te škropilnice so do najmanjše podrobnosti tako izpopolnjene, da so čim najbolj praktične. Vsi deli motorja so popolnoma zavarovani in prav tako tudi pogonski deli črpalke, tako, da ima škropilnica skoro neomejeno trajnost. Zahteve, ki jih v Nemčiji stavijo na škropilnico, gotovo niso majhne, no in tvrdki Holder se je posrečilo tem zahtevam v polni meri zadostiti. Motorca ima 30 atm. pritiska, kar je potrebno, da se škropivo res temeljito razprši in celo rastlino popolnoma obrizga. Prvovrstni razpršilniki in naj-

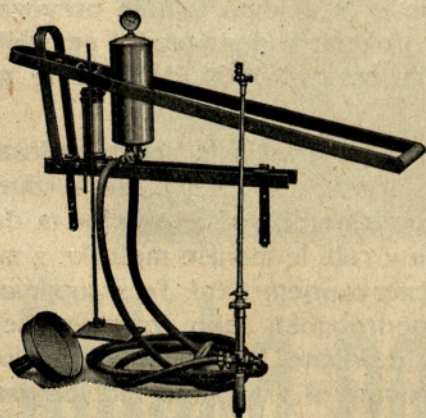
boljši material, to so še posebne prednosti Holderjevih motorok.

Največ motorok, ki jih uporabljajo hmeljarji v Nemčiji, je dobavila tvrdka Holder, ki se je posvetila vprav izdelovanju škropilnic vsake vrste. Tako so na glasu tudi Holderjeve prevozne škropilnice, ki jih izdeluje tvrdka na podlagi dolgoletnih izkušenj in katerih konstrukcija je nenadkriljiva.

Črpalke teh škropilnic se lahko popolnoma razstavi brez vsakega orodja, pogon črpalke pa je neverjetno lahek. Pri vsem tem pa imajo tudi te škropilnice 10 do 15 atm. pritiska, ki je za škropljenje hmelja nujno potreben. V hmeljarstvu se najbolje obnesejo škropilnice na treh kolesih, ki se uporabljajo lahko kot ročnoprevozne ali pa vprežnoprevozne. Tvrdka Holder izdeluje v glavnem dve vrsti prevoznih škropilnic: »Frey« z medeninastim in »Suevia« z lesenim rezervoarjem; zadnje so izredno poceni in zato zlasti pri manjših hmeljarjih zelo priljubljene.

Holderjeve motorke so vpeljane pod imenom »Piccolo« in so treh velikosti: z motorjem 2 KS z eno cevjo, z motorjem 3 KS z eno ali dvema cevmi in z motorjem 5,5 KS z 2 cevmi.

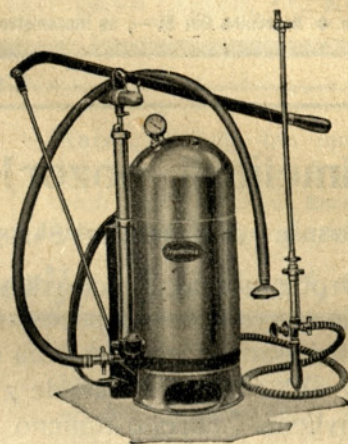

Povprečno se lahko poškropi v eni uri s Holderjevo motoroko 1000 rastlin, s prevozno škropilnico pa 200 do 300.

Nahrbtnih škropilnic hmeljarji v Nemčiji sploh skoro ne uporabljajo več, ker pride s temi zatiranje bolezni in škodljivcev v hmeljarstvu vse-

kakor predrago. Vzlic temu pa izdeluje tvrdka Holder tudi nahrbtnne škropilnice, ki se glede kakovosti in materiala vedno lahko merijo z vsemi drugimi.

Nabava škropilnic res ni enostavna, ker se jih nudi polno vseh mogočih vrst, da res ne veš, kako in kaj bi, da bi pravo zadel. Vsekakor nahrbtnna škropilnica zadostuje le za največ tisoč rastlin, za obsežnejše nasade pa je še treba vsaj prevozno, če že ne motorke. Pri izbiri tvrdke pa se je vedno najbolje držati tiste, ki izdeluje škropilnice že leta

in leta in katere izdelki so splošno priznani kot prvovrstni. Taka tvrdka pa je brez dvoma v prvi vrsti Holder in kdor je kupil Holderjevo škropilnico, pa naj bo že motorno, prevozno ali nahrbtnno, se gotovo še nikdar ni in tudi ne bo kesal.

O raznih škodljivcih na hmelju.

Znano je, da se množijo hmeljski škodljivci, rastlinski in živalski, samo pri zanje ugodnih pogojih. Tako n. pr. nekateri povzročitelji bolezni napadajo rastlino pred in ob začetku brstenja, dočim si drugi izberejo že razvito listje in trtje. Naravno je, da se hmeljska kakor tudi vsaka druga rastlina v boju za obstanek tudi sama bori proti zajedavcem z proizvodanjem profistrupov ter končno tudi z odmrtjem gotovih delov rastline, ki je bila napadena, n. pr. z odpadanjem listja pri napadu listne uši ali rdečega pajka. Seveda pa pri kulturnih rastlinah, kot je hmelj, ne zadostuje samoobramba rastline, temveč mora umni hmeljar rastlini pri tem pomagati deloma fizično, deloma s kemičnimi sredstvi za zatiranje škodljivcev.

Pod zatiranjem škodljivcev razumemo omejitve odvzema hrane po plevelu, dodavanje hranilnih snovi rastlini ter končno uničevanje zapredkov in zalege (lajčec) gosenic, hroščev itd. To je ena stran pomoči, druga in še važnejša pa je zatiranje

raznih boleznih hmeljske rastline, ki je mogoča edinole s pomočjo kemičnih sredstev.

V splošnem razumemo pod temi kemičnimi sredstvi strupe, in sicer glivične, take, ki delujejo na kožo in dihala mrčesa, ter želodčne strupe, ki so po večini arsenovega izvora, Prvi dve vrsti, t. j. glivični in kontaktni oziroma dušilni strupi, človeku niso nevarni, zadnji, t. j. arsenovi strupi pa so kot želodčni strup tudi človeku nevarni in je zato pri uporabi takih treba posebne pažnje, da delavec, ki praši ali brizga z njimi, ne dobi s hrano ali pri vdihavanju prahu teh sredstev v pljuča ali grlo.

Tudi med škodljivci hmelja razločujemo v glavnem tri vrste, namreč: glivice, ki se naselijo na gotove dele rastline ter po svojih koreninah sesajo iz nje hrano, živalski sesači, ki s svojimi koničastimi rilci sesajo zase hrano iz rastlinskih delov, in končno živalski škodljivci, ki žrejo zelene dele ali korenine rastline.

Kakor je življenje in hrana zajedavec na hmelju različna, tako je tudi boj z njimi in izbira sredstev raznolika. Koliko se je že modrovalo in razmišljalo o sestavi univerzalnega preparata za pokončavanje vseh rastlinskih škodljivcev, vendar se je vedno ponovno izkazalo, da zaenkrat takega sredstva še ni mogoče sestaviti. Sredstvo, ki ugonobi n. pr. trose in glivice peronospor, ne škoduje ušem ali bolhačem itd. V primeru napada dveh ali treh škodljivcev je torej potrebno obrambna sredstva kombinirati, v kolikor je to seveda mogoče.

Na hmelju poznamo kot najnevarnejše škodljivce peronosporo in plesen (glivični), uš in pajka (sesači) ter bolhača in razne gosenice (grizci).

Kot zelo učinkovita sredstva za zatiranje škodljivcev na hmelju so se izkazala n. pr. naslednja:

Zoper peronosporo bakreno apno SFINKS in bakreno apnena brozga. Zoper plesen SULIKOL in žvepleni prah. Zoper uši MORBAFIN, tobačni izvleček in mazavo milo. Zoper rdečega pajka POLYBARIT, žvepleno apnena brozga in petrolejeva emulzija. Zoper bolhača AGRION, Rotenoks, petrolejeva emulzija in DREPIN. Zoper razne gosenice pa ARSOKOL in razni drugi arsenovi preparati.

Seveda moramo pri zatiranju škodljivcev s kemičnimi sredstvi paziti na pravočasno in pravilno uporabljanje dotičnih sredstev. Z nepravilno pomešano ali sestavljeno brozgo ter nepravilnim kombiniranjem raznih škropil se često napravi več škode kakor koristi, ker se poleg škodljivcev lahko

uniči ali vsaj znatno oškoduje tudi celo rastlino. Kdor se tozadevno ne spozna, je že bolje, da vpraša, če se n. pr. ta ali oni preparat lahko brez škode meša z drugim. Tvrdba Ivan Virant v Žalcu, ki ima na zalogi zgoraj omenjena in preizkušena sredstva, je s tozadevnim nasvetom vsakemu hmeljarju vedno na razpolago.

Še peronospora.

O peronospori, tej hmeljski kugi, se je že toliko pisalo, da bi bilo odveč, naštevati zopet razne znake peronospore, kakor rumeno listje, kuštrovce, slabo rast rastline v splošnem itd. Pač pa se ponovno opozarja hmeljarje, da je mogoče peronosporo le odvrniti od rastline, nikdar pa jo ne lečiti. Če torej hočemo pridelati zdravo, dobro izraščeno in zeleno blago, nam preostaja le en izhod: škropiti je treba. Znani fitopatolog dr. Blatny priporoča za škropljenje 1 % bakreno apno Sfinks, izdelek kemičnih zavodov v Novem Bochuminu, 1 % Wackerapno ali 1 % brozgo iz modre galice in apna.

Kakor znano, so kemični zavodi d. d., v Novem Bochuminu ustanovili pri jugoslovanski tovarni modre galice Zorki, d. d. v Subotici, oddelek, ki proizvaja BAKRENO APNO SFINKS, katero je radi odpada carinskih in tovarnih stroškov v ceni zelo nizko ter stane franko Žalec po kg 8,50 din odprto, ter 9 din za kg v kartonih po 2 kg. Priprava brozge iz tega bakrenega preparata je docela enostavna, ker se 1 kg bakrenega apna SFINKS samo s 100 litrov vode dobro pomeša in brozga za škropljenje je gotova. Uporabljati pa moramo le brizgalne z visokim pritiskom, katere to brozgo dovolj fino razpršijo, da se v obliki megle vsede na spodnjo stran listov. Škropljenje po listju zgoraj in polivanje z brozgo nima učinka in tudi radi štedljivosti ni priporočljivo. Priprava brozge iz galice in apna je zamudna in radi pomanjkanja prakse v naših krajih tudi uspeh iste precej nesiguren. Slabo ali napačno pripravljena brozga iz galice lahko povzroči veliko škodo, ker osmudi listje in kobule, poleg tega pa tudi pravilno pripravljena brozga iz galice in apna zapušča na kobulah apnene madeže ali pege, ki kvaliteto sicer lepo zelenega

Bakreno apno

proti peronospori

se dobi pri tvrdki **IVAN VIRANT, ŽALEC**

hmelja skvarijo. Tudi brozga, pripravljena iz galice in sode, katero razne tovarne sode priporočajo, ni nič novega, vendar jo dr. Walter Trappmann, šef državnega biološkega zavoda v Berlinu, smatra radi naglega sirenja in nemogoče kontrole, če je pravilno pripravljena ali ne, kot težko priporočljivo; mešanica galice in sode namreč ne reagira na fenolftalein- ali lakmuspapir, radi česar je osmojenje listov in kobul zelo lahko mogoče. Wackerapno pa je radi uvozne carine predrago (lani se je prodajalo po 13 din za kg).

Najenostavnejše sredstvo proti peronospori je torej škropljenje z BAKRENIM APNOM SFINKS, ki ne pride dosti dražje kot galica in apno ali soda, vendar pa nudi hmeljarju absolutno sigurnost, da je brozga učinkovita ter pravilno pripravljena in je torej uspeh zajamčen. Skropljenje v opoldanskih vročih urah pa je seveda opustiti. Najpripravnejši čas za škropljenje je od 7 do 11 dopoldne in po 4 popoldne.

BAKRENO APNO SFINKS se dobi povsod pri krajevnih zalogah ter pri glavnem zastopstvu za Dravsko banovino, tvrdki Ivan Virant v Žalcu, ki je s potrebnimi nasveti vsakemu hmeljarju rade volje na razpolago.

Tudi brižgalne na visok pritisk, znane tovarne Richard Herold iz Chomutova ČSR ima stalno na zalogi ista tvrdka.

Pravilnik o kontroli hmelja, namenjenega za izvoz.

Člen 19.

V pristojnost banovinske hmeljske komisije spada tole: Komisija

I. vrši obče nadzorstvo nad poslovanjem kontrolnih komisij in poverjenikov in odloča o pritožbah zoper odločbe teh organov;

II. predlaga banu:

a) izmed sebe člane in namestnike komisije za kontrolo in znamkovanje (signiranje) hmelja po členih 8. do 16. tega pravilnika za dobo 2 let;

b) poverjenike in namestnike v občinah po členu 7. pravilnika, če spozna banovinska hmeljska komisija, da jih je treba postaviti;

III. predlaga banu pravočasno vse ukrepe, potrebne za izvrševanje predpisov tega pravilnika, in skrbi za njih izvajanje; tudi daje mnenja o vseh vprašanih proizvodnje in trgovine s hmeljem.

Poslovanje banovinske hmeljske komisije in njenih organov se vrši po poslovnem redu, ki ga predpiše ban na predlog banovinske hmeljske komisije.

Članstvo v banovinski hmeljski komisiji je častno, kolikor ne pripada poedinim članom nagrada kot poverjenikom ali članom kontrolnih komisij.

(Dalje prih.)

Še o kontroli toplote v sušilnicah.

Na članek o kontroli toplote v sušilnicah s pomočjo aparata »Thermosignal Edelmann« prihajajo z vseh strani vprašanja glede podrobnosti in zlasti cene te nove iznajdbe. Medtem je aparat že prišel na trg in stane 315 Kč, t. j. nekaj manj kakor 600 din, na Češkoslovaškem namreč, pri nas se zaenkrat še ne dobi.

»Thermosignal Edelmann« se da namestiti v vsako sušilnico in si ga montira lahko vsak hmeljar sam. Poraba sile je prav neznatna in navadna baterija za električno žepno svetilko zadostuje temu aparatu za ves čas sušenja. Najpopolnejši model, ki se dobi za navedeno ceno, opozori z dobro slišnim zvonjenjem takoj hmeljarja, če se toplota v sušilnici preveč dvigne, prav tako pa tudi, če preveč pade. Treba je potem le pritisniti na gumb aparata, pa se pokaže zeleno svetlo, če je toplota preveč padla, oziroma rdeče, če se je preveč dvignila. Tako »Thermosignal« prav dobro pomaga hmeljarju, da suši hmelj vedno pri pravilni toploti, da prihrani tako na kurivu in da postavi na trg brezhibno sušeno blago.

Kontrola toplote v sušilnicah je vsekakor dosti bolj važna, kakor se mnogim dozdeva. Ni namreč važno le, da je hmelj posušen, temveč prav tako važno je tudi, kako je posušen. Ako namreč sušimo hmelj pri pravilni toploti, okrog 40° C, v stalnem prepihu suhega zraka, ostane barva hmelja enakomerno ohranjena in prav tako ne gre nič arome v izgubo. Če pa se toplota preveč dvigne, nad 45° C, izpuhčeva naenkrat preveč vlage, ki ne more dovolj hitro skozi sapnik, hmelj se pari in prežge, kar se pozna že po tem, da postane lisast neglede na to, da se pri tem pokvari tudi lupulin in da gre mnogo arome v izgubo. Ako pa zopet toplota preveč pade, pod 35° C, gre sušenje prepočasi od rok, hmelj se kuha in trpi pri tem zlasti aroma, poleg tega se tak hmelj tudi potem na kupu rad pokvari, zlasti v barvi. Zato je kontrola toplote v sušilnicah neobhodno potrebna. Pametni

Polybarit

proti rdečemu pajku

se dobi pri tvrdki **IVAN VIRANT, ŽALEC**

HEROMAX-brizgalne,

motorne, prevozne in nahrbtnne so najboljše.

Zaloga: **IVAN VIRANT, ŽALEC**

hmeljarji tudi dosedaj niso sušili brez toplomera, vendar jim je vkljub temu često toplota preveč padla, ali pa se preveč dvignila, včasih tako, da se je celó toplomer razletel. Saj pa je tudi res nemogoče vedno paziti na toplomer in »Edelmannov Thermosignal« je zato vsekakor zelo važna pridobitev za hmeljske sušilnice in boljše sušenje hmelja.

Razno

Polovična vožnja za hmeljske obiralce je letos na prošnjo Hmeljarske zadruge že dovoljena, in sicer pod istimi pogoji kakor lani.

Izvoz piva iz Nemčije se je dvignil v tem prvem pivovarskem polletju za 35 %. Več piva izvažata Nemčija zlasti v Anglijo, Belgijo, Švico, Indijo ter v francosko in angleško zapadno Afriko.

Produkcija piva v ČSR nazaduje in je lani znašala 3 % manj kakor predlani, namreč le 7,744.444 hl, to je za 33 % manj kakor v letu 1929, ko je znašala še 11 milijonov 610.677 hl. Število pivovarn je padlo lani na 403 z 412 predlani in z 524 v letu 1929. Tudi povprečni konsum piva letno na osebo je nazadoval lani na 50,7 l z 52,6 l predlani in z 77,8 l v letu 1929.

Pivo pomladi, tako trdi neka ženica v Bredhurstu na Angleškem, ki je nedavno obhajala 103. rojstni dan. Ko so jo namreč vprašali, kako da je tako dolgo ostala sveža in čila, je odgovorila, da stopi vsak dan v vaško krčmo na čašo piva in to da jo pomladi.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnjih štirinajst dni je bilo bolj toplo ter suho in za razvoj hmeljske rastline bolj ugodno vreme. V boljših nasadih je rastlina dosegla do vrha opor in odganja številne sranske panoge, da tudi v pozno rezanih si je vidno opomogla. Nevarnost uši ponehava, pa tudi drugi škodljivci in bolezni hmelja zaenkraj ne ogrožajo nasadov. Splošno je stanje nasadov dobro do pravdobro ter obeta srednjo letino. Hmeljarji so zaposleni z osipavanjem, ker rastlina še odganja cvetne nastavke.

Vojvodina: Pri bolj toplem in suhem vremenu se je stanje nasadov precej popravilo, vendar se v splošnem računa le z bolj pičlo letino. Nevarnost uši in peronospori traja dalje in je škropljenje nujno potrebno, da se prepreči večja škoda.

Češkoslovaška: Stanje nasadov je prejkoslej zelo neenakomerno. Dočim je v boljših dosegla rastlina tudi že do $\frac{3}{4}$ opor, je v slabših šele komaj 2 m visoko. Vkljub bolj toplemu vremenu in zadostni vlagi rastlina

le počasi raste; zdi se, da so noči še vedno prehladne in da je preveč vlage. Uši se širijo dalje in jih je treba pridno zatirati, pa tudi peronospora se že pojavlja, zlasti v nasadih bližje rek in potokov. — Na tržišču pri mirni tendenci notira lanski pridelki žafeški 30–40 din, Ušték in Ruodnice 20–25 din ter Duba 10–12 din za kg.

Nemčija: Stanje nasadov se ni dosti izpremenilo in je v različnih legah in okoliših zelo različno. Peronospora se širi povsod, vendar izgleda, da bo pri sedanjem lepem in toplem vremenu nevarnost minula ter si bo rastlina zopet opomogla. Tudi uši še nadalje prete v nekaterih nasadih povzročiti občutnejšo škodo. — Tržišče je nadalje mirno in pri sicer čvrsti, vendar le mirni zaključni tendenci notira prejkoslej za domačo porabo Hallertau 70–80 din, Baden in Hersbruck 50 do 60 din ter Tettnang 85 din, za izvoz pa Hallertau 20 do 39 din za kg.

Francija: O stanju nasadov ni nobenih zanesljivih poročil. — Tržišče je nadalje precej živahno in so tudi cene ostale v glavnem nespremenjene in čvrste.

Poljska: Po izdatnih padavinah in pri bolj toplem vremenu se je stanje nasadov vidno popravilo. Tudi po bolhačih napadeni nasadi so si precej opomogli. Rastlina je v splošnem zdrava in se normalno razvija.

Belgija: Hmeljska rastlina nadalje dobro napreduje v razvoju. V Alostu se sicer močno širijo uši, vendar jih hmeljarji z uspehom zatirajo in izgleda, da ne bodo povzročile znatnejše škode. — Tržišče je mirno. Več zanimanja je le za predprodajo letošnjega pridelka in se plačuje Poperinghe 13–14 din za kg.

Anglija: Večinoma v vseh okoliših je rastlina znatno zaostala v razvoju. Močni in mrzli vetrovi so v zadnjem času povzročili naglo širjenje uši, katere pa hmeljarji pridno zatirajo. Nujno potrebno bi že bilo bolj toplo vreme. — Tržišče je mirno, vendar je stalno nekaj prometa po nespremenjenih, čvrsto določenih cenah.

Amerika: Hmeljska rastlina v splošnem dobro napreduje v razvoju. Sicer se ponekod še vedno širi sajavost, vendar resnejše nevarnosti ni. — Tržišče je zopet bolj mirno, vendar je stalno nekaj prometa. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in se pri mirni tendenci počasi nadaljuje z vnovčenjem pridelka. Prodaja inozemskega blaga gre le počasi od rok.

Najvišje cene:

Nemčija (Hallertau)	82 din
Anglija (Fuggles)	42 din
Češkoslovaška (Žatec)	40 din
Francija (alzaški)	36 din
Jugoslavija (savinjski)	17 din
Belgija (Alost)	16 din
Amerika (Oregon)	15 din
Poljska (Dubno)	12 din

Za razvedrilo

V Tivoli.

»Gospodična, zdi se mi, da vam ni prav všeč, če sedim poleg vas?«

»O ne, le pridite, prosim, vsak dan! Otroci so namreč izredno pridni, če jim le rečem, da pride debeli ljudožerec.«

Za uničevanje rdečega pajka na hmelju se uporablja preizkušeno in zanesljivo sredstvo

Uporaba je enostavna!
Zahtevajte prospekte!

ERYSIT „Schering“

ERYSIT „Schering“ ima v zalogi Skladišče Kmetijske družbe v Celju
Schering-Kalbaum A.-G., oddelek za zaščito rastlin. Generalno zastopstvo Zagreb, Trg Kralja Petra 9

V nevarnosti

je tvoj denar doma pred ognjem in tatovi!

Nalagaj

denar v domače hranilnice!

Zaupaj svoj denar

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE

(prej JUŽNOŠTAJERSKA HRANILNICA)
v **CELJU**, nasproti pošte.

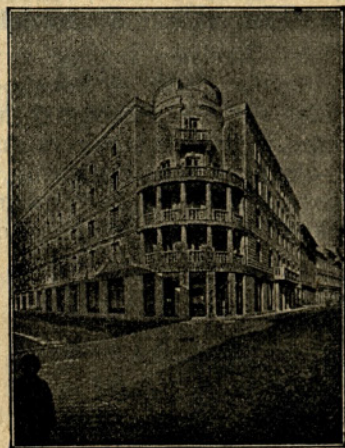
Za hranilnico jamči Dravska banovina z vsem premoženjem in davčno močjo.

Nove vloge so takoj izplačljive.

Kazein, Kvasija les, apneni arzenijat, lenoltalein papir in druge pripomočke proti škodljivcem na hmelju in sadnem drevju ima stalno na zalogi

Drogerija „Sanitas“, Celje 77

ki tudi kupuje po najvišjih dnevnih cenah bezgovo in lipovo cvetje, arniko, lapuh, preslico, kumno, janež in druga zdravilna zelišča.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice